

Изх. № 05-01-17 / 25.01.2011 г.

ДО

**Г-Н ТРАЙЧО ТРАЙКОВ -
МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА,
ЕНЕРГЕТИКАТА И ТУРИЗМА**

**Г-Н ТОМИСЛАВ ДОНЧЕВ -
МИНИСТЪР ПО УПРАВЛЕНИЕ НА
СРЕДСТВАТА ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Относно: Предложения на Българска стопанска камара - съюз на българския
бизнес (БСК) по Закона за обществени поръчки (ЗОП)**

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ТРАЙКОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДОНЧЕВ,**

Българска стопанска камара изразява следната позиция по подготвената концепция за промени в сферата на обществените поръчки:

1. Подкрепя обединението на всички нормативни документи в един закон, като се въведат еднакви правила за провеждане на всички обществени поръчки;
2. Възразява решително срещу възлагането на поръчки без търг или конкурс на кандидати, които са 100% собственост на възложителите (in-house поръчки). Това води до елиминиране на конкуренцията, невъзможност за конкурентно определяне на цената и условията на договора за възлагане и, в резултат на това - до опасност от източване на бюджетни и обществени средства.
3. Подкрепя ограничаването на участиято на подизпълнители в общия обем на поръчката, с което ще се създадат гаранции за ограничаване на случаите на формално избиране на кандидат (често чуждестранно лице), който превъзлага договорените дейности на местни лица и изнася печалбата зад граница. За да се гарантира собственото участие на спечелилия кандидат, трябва да се въведат строги правила за отчетност и доказване на това участие.

В допълнение предлагаме и следните изменения:

1. Да се отдели самото провеждане на процедурата за възлагане на големи обществени поръчки – подготовка на тръжна документация, набиране на оферти и тяхната оценка, в отделно експертно звено, извън възложителите. Министерствата, агенциите и другите държавни институции следва да правят политиката, т.е. да обосновават необходимостта от дадена поръчка и ползите от нея, а самото отработване да се извършва от експертното звено, което може да е структура на Министерски съвет. По този начин се прекъсва връзката между възложителите и кандидат-изпълнителите за корупционно договаряне и контролът става по-ефективен.
2. Да се ограничи срокът на разплащане в договорите за възлагане до 1 месец след изпълнение на договора, съгласно Директивата за забавените плащания на ЕС. Честа практика е понастоящем да се предлагат от възложителите в проектодоговорите срокове на плащане от пет и повече месеци след изпълнение

на поръчката. Тази практика води до натрупване на огромни „законово” неразплатени средства на бизнеса. Така например, на доставчиците на медицински консумативи и оборудване във всеки един момент се дължат суми от порядъка на 100 млн.lv. за изпълнени договори за доставки.

3. Да се осигури по-голяма публичност на сключваните договори в регистъра за обществени поръчки чрез включване на допълнителна информация за договорените дейности, условията за плащане, сроковете, анексите, оценка на качеството на изпълнение, при съблюдаване на ограниченията за търговска тайна. Поради невъзможността да се осъществява превантивен контрол на над 15 000 поръчки годишно, публичността е най-ефикасната мярка за намаляване на корупцията.
4. В комисите за оценка да се включва задължително и представител на браншовите организации с цел осигуряване на прозрачност на провеждане на процедурата.
5. Всички обществени поръчки, които възложителите обявяват не с открыти процедури, осигуряващи равнопоставеност и конкурентност, а с по-непрозрачни методи, предвидени в закона само в определени случаи като изключение, да се проверяват от Агенцията за обществени поръчки за основателност. При повече от 25% от поръчките през 2010 г. възложителите са „намерили” основание да прибегнат до по-непрозрачни методи на възлагане, където възможностите за контрол са ограничени.
6. Да се забрани участието в обществени поръчки на кандидати, свързани с възложителя чрез собствеността или управлението си. Основанието е, че възложителят не може да е безпристрастен в случаите, когато един от кандидатите е свързано с него дружество, т.е изповядваме обратната на „in house” поръчките логика.
7. Да се въведе изискването за задължителна гаранция от страна на възложителя (адекватна на гаранцията на изпълнителя за качествено изпълнение) при неизпълнение на неговите задължения за плащане в договорените срокове.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/ БОЖИДАР ДАНЕВ /